

புறநானாற்றுப் புதையல் - 13 [சென்ற மாதம் வெளியான இச்சித்திரக் கதையில் 3.ஆம் பக்கம் விடுபட்டுவிட்டது. எனவே இந்த மஸ்யாவு]

நிதானத்தில் தானம்

கதை: இ.ஜே.கந்தர்
ஒவியம்: வேடக்

பானாள்: வறண்டு கிடக்கிறது நிலம் போல வாழுக்கை. ஆதரிப்பேர் இல்லை. யாரிடம் சென்று இசைப்போம்.

நன்பன்: பக்கந்து ஓர் பானாமலை வள்ளுக் காலை கள்ளுஞ்சுடு மயங்கியிருப்பார். அப்போது செம். கேட்டது கிடைக்கும்.

பானானாலை வள்ளுக் காலையிலேயே கள்ளுஞ்சுடு களித்திருக்கும் நிலை.

1

2

பானாள்: கொற்றுவனே! என் இனிய யாழிகைகேட்டு எனக்கு அநூ வேண்டும்.

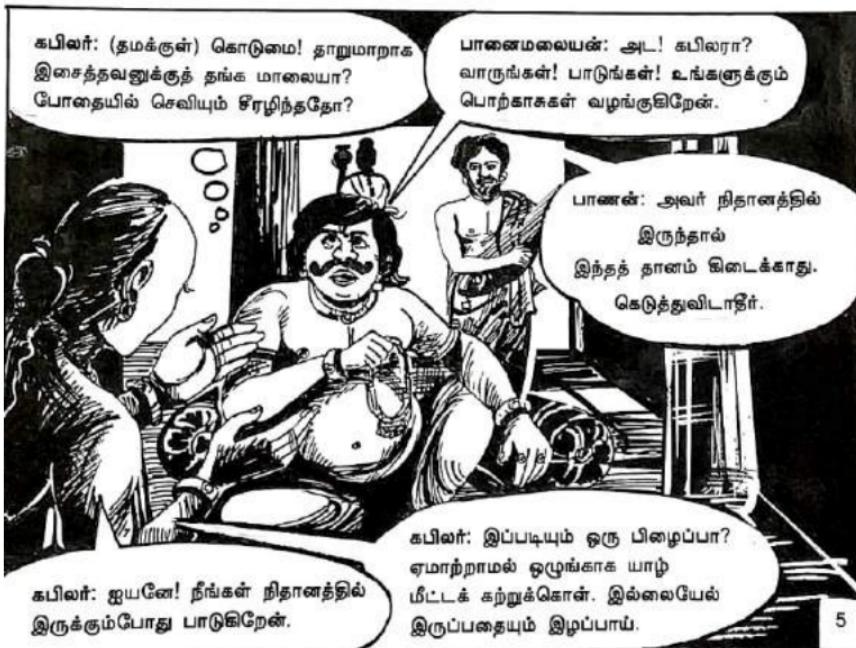
பானாமலையன்: கள்ளும் இசையும் கைகோப்பது பேரினீப்பும். சரி யாழை மீட்டு!

3

4

5

சோழன் பெருந்தலினிடமில் உறந்தத்துரள்மன்றமில்
மனவயமான் திருமூட்காரி

காரி: நன்பதுக்குச் செய்யும்
உதவி இது. கைம்மாறு எதற்கு?

சோழன்:
நாங்கள் பெரும்பட்டயோடு
வந்து துணை நின்றீர்!
பட்டயெடுத்து வந்த
சேரன் இரும்பொன்றையே
வெற்றி கொள்ளான்.
உங்களுக்கு நான் என்ன
கைம்மாறு செய்வேன்?

சோழன்: நிங்கள் மறுத்தாலும்
நிங்கள் கோவூர் அடையும் முன்
என் பரிசு உங்களை அடையும்.

6

காரியின் கோவூர் அரள்மனை வாசலில் சோழன் வழங்கிய
தேர்கள் அனுவருத்து நிற்கின்றன.

காரி: அமைச்சரே! வாசலில்
வந்து காந்திருக்கும் இரவரிகள்.
தகுதியானவர்கள் அனுவருக்கும்
இந்தத் தேர்களை என்
தேர்களோடு வழங்குகின்றே...

கபிளர்:
என்ன கொல்கின்றீர்!
நிங்கள் கள்குள்ளுடு
மயங்கிப்
பேசவில்லையே!

7

காரி! புலவரே! நான் நிதாந்தில்
இருக்கும் போதுநான் நானும்
செய்வேன். இள்ளாதவர்க்கு
இருப்பவன் செய்ய வேண்டிய
நியாயமான கடமையையே
செய்கிறேன்.

8

கபிரர்: இத்தனையும் அழகிய
நேர்கள்! உங்கள் முன்னுடைய
மலையில் வீழும்
மறைத்துவிக்களைவிட
மிகுதியானதை. இத்தனையுமா??

புலவர் நப்பசெய்யார்:
இத்தகையவரே வள்ளல் காரி!
புலவர்களின் சிறந்தவர் நீர்.
வள்ளல்களில் உயர்ந்த
காரியின் இச் செயலை
நீர் பாடுங்கள் அவர் சக்கையை
மற்றவர்களும் பின்பற்றுவார்களே.

9

கபிரர்(வியந்து பாடுகிறார்)

நாட்கள் உண்டு, நான்மயிழ்ப்பிழின்,
யார்க்கும்களிச்து தேர் சுதல்கில்;
தொலையாநல்லிகை விளங்கு மலயன்
மகிழாதுசுத்து இழையனிசுடுந்தேர்
பயன்கிழுமிழுங்கூர்மிழைப்
பட்ட மாரி உறையினும்பல்வே. (புத: 123)

10